

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 Mal 088207 21 GŽ

Novi Travnik: 08.03.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Mirjana Grubešić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JKP „Vodograd“ d.o.o. Prozor-Rama ul. Čire Truhelke bb, zastupanog po punomoćniku K.J., zaposlenici tužitelja, protiv tuženog I.S. sin T. iz B., ... radi naplate duga, vrijednost spora 259,87 KM, odlučujući po žalbi tuženog, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu, broj 46 0 Mal 088207 19 Kom od 22.09.2021.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.03.2022. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu, broj 46 0 Mal 088207 19 Kom od 22.09.2021.godine.

Obrazloženje

Osporenom prvostepenom presudom odlučeno je kako slijedi:

„Obavezuje se tuženi Ivan Sabljo da tužitelju JKP „Vodograd“ d.o.o. Prozor-Rama na ime komunalnih usluga (vodo-snabdijevanja, prikupljanje i odvoz komunalnog otpada) isplati iznos od 259,87 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 04.02.2019.godine do konačne isplate, sve u roku od 15 dana od dana prijema presude.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 40,00 KM sve u roku od 15 dana od dana prijema presude.“

Protiv ove presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu kojom istu pobija u cijelosti s prijedlogom drugostepenom sudu koji je sadržajno usmjeren na to da se žalba uvaži, prvostepena presuda preinači i tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cijelosti kao neosnovan. U obrazloženju žalbe u bitnom se prigovara ocjeni dokaza koje žalitelj detaljno analizira pa sljedstveno tome i činjeničnom utvrđenju prvostepenog suda, pa time i primjeni materijalnog prava. Dana 19.01.2022. godine žalitelj je dopunio svoju žalbu te kao dokaz navodima iz iste priložio zapisnik o izvršenom uviđaju na terenu sačinjenog dana 28.10.2021.godine od strane tužitelja na mjernom mjestu, šahtu korisnika Ivana Sabljo.

Tužitelj u odgovoru na žalbu istu je osporio u cijelosti s prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu tuženog odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Drugostepeni sud, nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), zaključio je slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je tužitelj putem punomoćniku dana 04.02.2019.godine kao tražitelj izvršenja podnio kod tog suda prijedlog za izvršenje protiv izvršenika, sada tuženog, na osnovu vjerodostojne isprave, a koji prijedlog je usvojen i doneseno rješenje o izvršenju broj 46 0 I 088208 19 Kom (a treba da stoji 46 0 I 088207 19 Kom) od 08.02.2019.godine.

Protiv ovog rješenja izvršenik je blagovremeno izjavio prigovor, pa je prvostepeni sud zaključkom od 08.03.2019.godine odgodio izvršenje određeno predmetnim rješenjem o izvršenju, prijedlog za izvršenje smatrao tužbom te postupak nastavio po odredbama Zakona parničnom postupku Federacije BiH.

Iz predmetne tužbe proizilazi da je tuženi korisnik komunalne usluge snabdijevanja vodom te da je za iskorištene usluge po primljenim računima dužan platiti iznos od 259,87 KM i to za period od 01.01.2018.godine do 31.12.2018.godine.

Među parničnim strankama nije sporno da je po zahtjevu tuženog od 10.04.2014.godine zaključen ugovor broj 07-3/14 o priključenju istog na sistem vodo snabdijevanja za naselje po obodu Ramskog jezera tj. da je tuženik korisnik usluga koje pruža tužitelj za objekat tuženog na adresi Prozor-Rama, Rici bb.

Sporno je da li je tuženi u obavezi isplatiti dugovano s obzirom na postojeći kvar na glavnom ventilu. Ovo naročito što je kompletan šaht sa brojilom, po ocjeni tuženog, pripada tužitelju i bio mu dostupan, pa kako je zbog kvara (neispravnosti graničnika na glavnom ventilu) došlo do veće potrošnje i za koji kvar nije odgovoran, a da tužitelj po zahtjevu tuženog radi otklanjanja istog nije postupio, nije u obavezi isplatiti dužni iznos.

Radi razjašnjenja naprijed navedenog prvostepeni sud je na temelju izvedenih dokaza i to izvoda iz poslovnih knjiga kartica kupca broj 05128701, Odluke o komunalnom redu broj 02/2015 godine, pojedinačnih računa za utuženi period, zahtjev i ugovor o priključenju na sistem vodo-snabdijevanja i kartice očitovanja vodomjera, radnih naloga od 31.05.2017.godine i 09.12.2019.godine te nalaz vještaka od 16.03.2020.godine i njihovom ocjenu shodno članu 8. i 123. Zakona o parničnom postupku utvrdio slijedeće, a što se sumirati na način: da je tužitelj kao davalac usluga u spornom periodu vršio očitovanje utroška vode za svaki utuženi mjesec, da je za izvršene usluge tuženom ispostavljao mjesečne račune u iznosima kako je to pojedinačno naznačeno sa rokom dospijeca po svakom ispostavljenom računu od 20 dana, a sve to za period od 31.01.2018.godine do 31.12.2018.godine, pa kako tuženi nije izvršio isplatu predmetnog potraživanja koja u konačnici prema knjigovodstvenim evidencijama tužitelja iznosi 259,87 KM, to je prvostepeni sud obavezao tuženog na isplatu dužnog potraživanja shodno članu 2. stav 1., 4., 7., 123. i 126. Zakona o

parničnom postupku, a u vezi sa članom 24. Zakona o komunalnoj djelatnosti Hercegovačko-Neretvanskog kantona i člana 17. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima. Odluka o zakonskim zateznim kamatama donesena je na temelju članova 277. i 324. Zakona o obligacionim odnosima. Odluka o troškovima postupka donesena je u skladu sa odredbama članova 383., 386. i 396. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Prednja odluka prvostepenog suda je pravilna i zakonita i kao takva činjenično i pravno obrazložena prema standardima iz člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku. Dakle, ista u obrazloženju sadrži potpun i pravilan slijed utvrđenog činjeničnog stanja, uz sveobuhvatnu ocjenu izvedenih dokaza u smislu člana 7., 8., 123. i 126. Zakona o parničnom postupku, navođenja razloga o odlučnim činjenicama, pa time da i u pogledu pravnih razloga daje dovoljno jasno obrazloženje koje opravdava odluku prvostepenog suda koja je sadržana u izreci te presude.

Prigovori tuženog koji se ponavljaju u žalbi, kao i dopuni žalbe, i po ocjeni ovog suda nisu osnovani. Naime, pravilno prvostepeni sud zaključuje da tuženi u smislu odredbe člana 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku nije dokazao kada je tužitelju prijavio i zahtijevao otklanjanje predmetnog kvara, a da radni nalog na koji se poziva i to od 31.05.2017.godine i 09.12.2019.godine, se ne odnose na utužen period, slijedom čega dokazi na koje se tuženi pozvao u toku postupka, pa tako i zapisnik o izvršenom uviđaju na terenu od 28.10.2021.godine priložen tek u dopuni žalbe i za koji nije u smislu člana 207. Zakona o parničnom postupku dokazao da bez svoje krivnje nije mogao dostaviti sudu..., su bez utjecaja na drugačiju odluku i ovog suda. U vezi sa navedenim nije od odlučnog značaja ni priloženi nalaz i mišljenje vještaka na koji se pozvao tuženi, a kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud, a ovo pogotovo što je rađen po zahtjevu stranke mimo sudskog postupka. Osim toga, ovaj sud primjećuje da je tuženi kome su redovno ispostavljeni mjesečni računi nije pismeno prigovarao na iste u smislu veće potrošnje pa time i eventualnog kvara, zbog čega i po ocjeni ovog suda, neopravdano se prigovara ocjeni izvedenih dokaza. Također, pravilno je prvostepeni sud cijenio i ostale prigovore tuženog kako u pogledu zdravstvene ispravnosti vode, prevelikog pritiska u vodovodnim cijevima na kućnu instalaciju... kao paušalne i ničim dokazane jer tuženi nije izveo niti jedan dokaz kojim bi argumentovao svoje navode, a da izvedenim dokazima nije uvjerio sud u osnovanost svojih tvrdnji vezano za kvar, odnosno nepostupanje po njegovom zahtjevu za otklanjanje kvara, pa tako i da je poduzeo sve mjere i da se pridržavao utvrđenih obaveza u smislu odredbe člana 7.stav 4. i 6. citiranog ugovora (zaštita od mehaničkih oštećenja i smrzavanja, samovlasnog diranja u priključak i pripadajuću opremu...), slijedom čega se neosnovano poziva na povredu odredbe člana 11. ovog ugovora (sporazumno rješavanje spora).

Iz navedenih razloga neosnovani su žalbeni navodi kojima se vrši selektivna analiza dokaza. Navedeno u osnovi predstavlja osporavanje presude zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pa kako se u ovom predmetu radi o sporu male vrijednosti, a da se žalba u ovakvim sporovima u skladu sa članom 433. stav 1. Zakona o parničnom postupku može izjaviti samo zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, to navodi žalbe istaknuti u smislu naprijed navedenog nisu prihvatljivi, pa se žalitelj radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na potpuno činjenično i pravno obrazloženje prvostepenog suda koje u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Odluka o troškovima postupka je donesena pravilnom primjenom člana 386.stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

U pogledu ostalih razloga žalbe ovaj sud nalazi da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku ovog suda, pa ih nije posebno ni obrazlagao u smislu člana 231. Zakona o parničnom postupku.

Stoga, kako nije bilo povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi kao drugostepeni po službenoj dužnosti, a niti povreda na koje se žalitelj poziva u žalbi, to je ovaj sud odlučio kao u izreci presude temeljem člana 226. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava

Sudija
Alma Islamović

Predsjednica Građanskog odjeljenja

Mirjana Grubešić